

П О В Ъ С Т Ъ .

Единъ богатъ торговецъ имаше трима сынове и три дщери; и като разуменьъ чело-вѣкъ не пренебрежи нищо за добро то воспи-таніе на чада та си. Дщери-те му бѣха вси-те прекрасни, но най млада-та надминуваше двѣте други, и понеже отъ дѣтя я называха Добра, остана ѝ то имя, и сестры-те ѝ за-виждаха; защо не токмо бѣ весма прекрасна, но еще и най благоразумва, Двѣ-те по-голе-ми имаха голѣма гордость за богатства та си, Имаха ся за княгини, и не рачаха да прием-вать други те торговски дщери. Ходяха всякъ-день на театро и на расходъ, и ся присми-ваха на малка та, защо то та минуваше вре-мя-то си да прочита изрядны книги. Понеже бѣ явио, че тѣи дѣвойки бѣха весма богати, разни прочути торговцы искаха ги за жены; но двѣ-те по-големи отговоряваха ся чи ни-когда не щѣха да ся уженять ако ли не намѣ-рятъ некого князя или по крайнѣй мѣрѣ нѣкого графа. Добра (защо то казахъ че по-малка-та отъ тѣхъ тако ся называваше), Добра, казвамъ; съ учтивый единъ начинъ благодари онага,